

Hlavní postavou je Petr, obyčejný nositel obyčejného jména, který na první pohled obyčejného člověka nejspíš ničím speciálním nezaujme. Jednoho dne dostane chuť na citronovou limonádu. Poněkud nenáročná touha, ale kdo by mu ji mohl zapírat, když nenese žádný risk.

Žánrem se jedná o drama, avšak potenciální film si zvládnou představit i jako kombinaci dramatu a černé komedie.

Když vám život nadělí citróny

By

Lukáš Rozehnal

EXT. OVOCNÝ SAD - DEN

Je časně ráno idylického letního dne. PETR (muž 30) v ovocném sadě na své zahradě, trhá do košíku citróny. K jednomu z utržených citrónů si dlouze čichá a zavírá oči. Tento moment narušuje hlasitý řev tří stíhaček, které přes ovocný sad přelétají. PETR, jehož klid byl přeletem stíhaček narušen, věnuje letadlům krátký nezaujatý pohled a pokračuje ve sběru.

INT. KUCHYNĚ - DEN

PETR vaří oběd, zároveň připravuje citronovou limonádu z nasbíraných citronů, které má na kuchyňské lince v košíku. Pod nohama se mu motá pes. Na lince má také balení práškového xylitolu, kterým limonádu sladí. Zvoní mu telefon a zvedá ho. Je to jeho přítelkyně MARIE, která vzlyká.

PETR

Co se děje?

MARIE (V.O.)

Máš zaplout televizi?

PETR se natahuje pro ovladač od televize v kuchyni, čímž rozsypává xylitol na podlahu.

PETR

Do kelu.

PETR zapíná televizi, ve které zrovna běží zprávy. Probíraným tématem je plánovaný ruský jaderný útok na Českou republiku.

TELEVIZNÍ MODERÁTOR (Z TV)

...stovky lidí tak ze strachu Prahu opouští.

PETR s vyděšením v očích poslouchá slova moderátora. Všechny zvuky jsou potlačeny hučením digestoře. Petrův pes mezitím v pozadí hltá rozsypaný xylitol. Zvuky se opět rozeznávají s pronikavým vzlykotem MARIE.

MARIE (V.O.)

A teď co s mojí mámou? To jí tu mu mám nechat?

PETR

Nemocnice neevakuují?

MARIE (V.O.)

Co si myslíš? Hlavně ať si zachrání vlastní prdel. Na ty chudáky tam

zvysoka serou.

MARIE propuká ještě hysteričtějšímú pláči. PETR si všímá svého psa, který vysypaný xylitol z podlahy všechen vylízal. Pes leží v bolestech na podlaze. PETR v panice pokládá telefon na stůl a ke psovi si sedá.

PETR

Ne, ne, ne.

PETR mluvící Marii z mobilu položeného na lince neslyší.

MARIE (V.O.)

Péto? Můžu jet k tobě?

PETR se akutně zvedá a bere si mobil z linky.

PETR

Hele, musím končit. Pes se mi otrávil.
Ještě ti zavolám. Čau.

PETR pokládá mobil a vypíná digestoř. Sporák však vypnout zapomíná. Odchází.

EXT. ULICE MALOMĚSTA - DEN

PETROVO auto se rychle žene téměř prázdnými ulicemi maloměsta. Zastaví ho až červená na semaforu.

INT. AUTO - DEN

Pes leží připoutaný na zadní sedačce. PETR má v ruce mobil a je v kontaktu s veterinářskou klinikou.

PETR

Sežral xylitol. Jo, xylitol. Já nevím kolik. Rozsypal jsem na zem asi půlku velkého balení a to celý sežral.

EXT. ULICE MALOMĚSTA - DEN

Na semaforu se objeví zelená a auto se rozjede.

INT. AUTO - DEN

PETR

Jak jako „jak se mi to mohlo stát“?!
Hele, vezmete mě rovnou, jak se tam dostanu? Super do hajzlu. Dneska první dobrá zpráva.

EXT. ULICE MALOMĚSTA - DEN

PETR, který nedává patřičný pozor na cestu bourá do automobilu v opačném pruhu a druhé auto tím fatálně deformuje. Čelní sklo PETROVA auta se tříští na malé střípky, které jizví obličej PETRA. Oproti druhému autu však zůstává v poměrně zachovalém stavu.

STŘIH NA:

Dva policisté vyprošťují mrtvého řidiče druhého auta z vraku. PETR v náručí drží svého psa a šokovaně hledí na to, co způsobil.

INT. POLICEJNÍ AUTO - DEN

PETR sedící na sedadle spolujezdce má na klíně svého psa, kterému z úst tečou pěnicí sliny. Auto řídí POLICISTA mohutné postavy.

PETR

Já... vážně nevím, jak vám poděkovat.
Ten pes pro mě opravdu moc znamená
a...

POLICISTA

Zavři hubu, z tohodle se nevykroutíš.

PETR

To ne, já...

PETR vzdychá.

INT. VETERNIÁRNÍ KLINIKA - DEN

VETERINÁŘ a jeho ASISTENTKA se pokouší psovi vypumpovat žaludek, ale marně.

VETERINÁŘ

Je mi líto, ale už pro něj nic
neuděláme.

PETR sedí na židli v operačním sále a svými prázdnými očima pozoruje prázdné oči svého mrtvého psa. Přistupuje ke svému psovi a hladí ho. ASISTENTKA sledující PETRA sklápí svůj pohled do podlahy.

ASISTENTKA

Zatím si ho tu můžeme nechat a pak...

PETR

Ne, udělám to teď. Víím o jednom místě.

INT. ZVÍŘECÍ KREMATORIUM - DEN

PETR sleduje hořící tělo psa. V jeho očích se odráží plameny z pece. Zvoní mu telefon. Udiveně se dívá, kdo volá a telefon zvedá.

PETR

Ano?

PETR naslouchá telefonu a v bezmocné nevěře otevírá pusou.

PETR

(skoro šeptem)

Cože?

STŘIH NA:

EXT. PETRŮV POZEMEK - DEN

PETR vystupuje z taxíku a v jeho obličejí se odrážejí plameny. Z jeho hořícího domu jsou už jen trosky. Hasiči se stále snaží s ohněm bojovat, ale zbytek celé konstrukce se hroutí. Hlouček lidí situaci pozoruje. K PETROVI z hloučku přichází sousedé a jejich vnučka: ŽENA (70), MUŽ (70) a HOLČIČKA (10).

ŽENA

Péťo...

HOLČIČKA PETRA zaujatě pozoruje. ŽENA k PETROVI v slzách přistupuje a objímá ho.

ŽENA

Péťo, moc mě to mrzí. Kdybys cokoliv potřeboval, máme místo. Můžeš u nás zůstat jak dlouho potřebuješ.

PETR

Já... moc děkuju za nabídku, ale...

ŽENA

Ne, Péťo, žádné ale. Trvám na tom. Přijď k nám pak na večeři, ano?

PETR na ŽENU chvíli s vděkem hledí, načež souhlasně kývá. ŽENA bere HOLČIČKU za ruku a odchází s ní.

ŽENA

Hlavně se drž.

MUŽ dává PETROVI, který pozoruje plameny, ruku na rameno.

MUŽ

Co uděláš, když ti život nadělí
citróny?

PETR se na MUŽE otáčí, věnuje mu ublížený pohled a odchází pryč.

PETR sedí na obrubníku chodníku u protějšího baráku jeho bývalého domu a své doutnající trosky pozoruje. K podvečeru, kdy už hasiči oheň zcela překonali, se zvedá a vydává se na místo troskek. Mezi střešními taškami a jinými nerozpoznatelnými kusy tehdejší stavby nachází mírně sežehlý citrón v jinak velmi zachovalém stavu. Zvedá a dává si ho do kapsy. Zazní hrom, PETR se dívá na oblohu, která je celá zatažená.

EXT. LESNÍ CESTA - DEN

Ze zatažené oblohy prší velké kapky, PETR pomalu kráčí lesní cestou a je celý promočený. Dochází na konec lesní cesty, kde je kopec porostlý trávou.

EXT. KOPEC - DEN

PETR vychází na kopec. V polovině výstupu déšť ustupuje a když je PETR téměř na vrcholku, dostanou prostor i červánky. PETR zdolává kopec a za vrcholkem se objevuje výhled na vzdálenou Prahu. Slunce těsně nad Prahou je v mlžném oparu a světlo je tak rozptýleno do všech stran. PETR západ pozoruje. Po chvíli zazní rána a to, co se vydávalo za slunce se formuje v atomový hřib. PETR padá na kolena. Kus napravo od Prahy spatřuje poslední kousek skutečného slunce, které mizí za horami. PETR vytahuje mobil a vytáčí MARIÍ. Z telefonu se ozvou čtyři krátké tóny.

TELEFON

Volané číslo neexistuje.

PETR se s prázdným výrazem klepe a vytahuje citrón z kapsy. Nehty ho loupe a nakonec se do něj bez sebemenšího úšklebku zakusuje, pozorujíc padlou Prahu.